

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Dionysia datiua [et] socijs martyribus. Cap[itulum] xxxv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse decēbris occurrētibus. Fo. vii.

nem contra hostes imperij misisset: et illos ad portum myree applicantes vir sanctus ad praedictum inuitasset: cum essent in mensa nunciatur viro dei: consulem pecunia corruptum tres iuvenes milites innocentes decollari mandasse. Illico sanctus tribus illis principibus sibi associatis ad locum properauit: et iuvenes iam genussuero gladium vibrantes expectantes repperit. Audacter igitur se in speculatozem ingerens gladium sibi extorsit: innocentes exoluit: quos secum adducens consulem adijt: eumque duras obiurgans: tandem pentrem suscepit. Cum autem principes imperiales cum victo: iam redeuntes ab imperatore magnis honoribus sublimari fuissent: ex inuidia apud eum de proditione delati sunt: quos ille carceri traditos precepit mane sine audientia decollari. Qui liberationem trimum iuuenū factam a viro dei recolētes eiusdem se meritū commendarunt. Eadem nocte vir dei imperatori per visionem apparuit: ipsum de impietate redarguit: et nisi innocentes dimittat exitiale bellum eidem comminatur ad mortem. Interrogatus quis esset: dixit se esse Nicolaum episcopum myreorum: similiq; visione prefectum exterruit. Eugilās princeps viros aduocat: et si cui sancto se commēdassent interrogat. Qui dum se sancto nicolao commēdasse dicerent. Diratus imperator ventam petijt: innocentes absoluit: et eosdem ad vitam dei cum muneribus destinauit. Fertur beatum nicolaum iam senem niceno concilio interfuisse: et quēdam arrianū zelo fidei inmensā percussisse: ob idq; a concilio mitra et pallio priuatum extitisse: propter quod ut plurimum sine mitra depingitur. Sed dum aliquādo missam beate virginis cuius erat deuotus in pontificalibus celebraret: et priuationem mitre et pallii dederet: quasi zelo nimio fidei ablata: ecce cunctis vidētibus duo angeli eidem affuerunt: quorum unus mitram: alius pallium sibi diuinitus restituerunt. Et extunc insignia reassumpsit sibi celitus restituta. Quem ad vltimam horam deueniens: angelos sibi occurrentes conspexit: et suum commendans spiritum domino in pace quiete die octauo iduum decembris: anno domini. ccc. lxxij. Et cuius ossibus oleum iugiter emanare consuevit: quo liniti languidi a cunctis infirmitatibus sanabantur. In multis chronicis inuenitur: quod post multum temporis destructa a turcis in myrea ciuitate a mercatoribus barrenis corpus sancti nicolai barrū translatum est: ibiq; iacere vsq; in presens: ut plurimum creditur et a multis peregrinantibus visitatur. Veneti autem idem corpus afferunt venetijs delatum. Cuius historia translationis debito loco: videlicet tertio kalendas iunij ponetur. Miracula autem sancti: tum quia infinita esse dicuntur et innumera: prout collecta eius festiuitatis asserit: tum etiam quia ea sola de sanctis ponere cu-

rauius: que vel in vita eius: vel circa mortem: aut erga eorum corpora contigerunt: ex aliquo luminibus lectori legenda dimittimus. Hoc solo ad eius venerationem exarato: quod dum beati nicolai historia de nouo edita esset: que notata cum suo cantu ad manus quorundam fratrum monasterij sancte crucis de cesena deuenisset: et fratres eam in eius festo canere ad officium vellet: eorū prior omnino recusauit: et fratres redarguit: dicens loculatozia in ecclesia non esse licitum decantare. Nocte superueniente sancti nicolaus priori apparuit: eumque vultu terribili lecto abstraxit: pavimento collisit: et incipiens antiphonam. O pastor eterne etc. per singulas differentias vocum: fuste quem tenebat tetens supra dorsum patientis ingeminās: per ordinē ad finemq; decantauit. Qui semiuuus dimissus clamoribus fratres excitans visa et gesta narravit: antiphonam quā nunquam audierat retulit: et centum notas in ipsa consistere didicisse se et centum percursionibus quas susceperat adiecit: et put dixerat sic esse compertum fuit. Dataq; licentia frēs nouā historiam eo die et deinceps tā ipsi q; alij in multis ecclesijs celebrarunt.

De sancto Nicolao papa primo Cap. xxxiiij.

Nicolaus papa ^{bul' no-} ^{minis p-} mus natione romanus: ex parte theodoro successit benedicto. iij. et sedit annos nouem. menses duos. dies. xx. Et in chronica martiana habetur post magnum Gregorium papam nullus vsq; ad eum apparuit in sede romana eidem sanctitate comparādus. Floruit autē tpe Ludouici secundi imperatoris. Hic michaēlem constantinopolitanū imperatorem excomunicauit propter ignatij patriarche iniustam depositionē. Excommunicauit etiā lorbarium regem gallic ppter gualderade pelicis sue societatem. Qui rex tpe adriani successoris nicolai pape romā veniens concubina dimissa: absolute ab eo recepit: et non multo post vita decessit. Huius tpe sanctus Cyrillus pene omnium sclauorum ap'us corpus sancti Lemētis pape a serfona vbi in mare ponticū piccū fuerat: ex mari exicato auferens romā detulit. Quod p nicolaū papā in ecclesia sancti clementis recōditū fuit: vbi et ipse cyrillus paucis expletis diebus sepelitur miraculis coruscando. Nicolaus hō papa post multas et vberes collatas elemosynas et alia multa bona que fecerat in xpo quiescit: et in ecclesia sancti petri apostoli sepultus est.

De sanctis Dionysia datiuā et socijs martyribus Cap. xxxv.

Dionysia datiuā: leōria et Emilian' medic' et religiosus viri noie terrius: necnō bonifacius et seruus et vitricus atq; maioricus

adolescens apud aphyricam martyrio coronati sunt. Qui oēs persecutione vandolica sub Iuliano rege arriano p. confessione fidei catholice: et ne ab arriano rebaptizarent decertantes grauissimis et innumeris supplicijs et cruciatibus: confessorum christi numero sociati sunt. vñ. idus decēbris. Ex quibus maioribus adolescens dionysie matris sue eidem in tormentis assistentis exhortationibus roboratus in certamine confessionis spiritum reddidit. hec ado.

De sancto Ambrosio epō et doctore. La. xxxvi.

A

Ambrosi

us episcopus et doctor: cuius festum obitus occurrat. ii. non.

aprilis. Hoc non die quo episcopus est ordinatus ab ecclesia romana celebratur filius ambrosij romani tunc prefecti galliarum in galliis natus in cunabulis

in pretorio positus: dum dormiret apertis: exasmen apum facie eius et os impleuit: ut quasi in alucolum suum intrarent et exirent: que postea euolantes in tantam altitudinem aeris eleuare sunt: ut humanis oculis minime viderent. Quod pater cernens et territus infantulum predictit aliquid magni futurus. Et cum puer esset maturus et forori manu osculandam porrigebat: ut sacerdotibus fieri conspicerat: quod foror tunc deridebat. Cum ergo rome factus iuuenis et litteris eruditus causas peroraret: a pro prefecto pretorio missus ad liguriam emiliamque regendam prouinciam venit mediolanum. Quod suo non auctore episcopo arriano: cuius populus propter presulis electionem in seditionem possumus esset: et ipse pro seditione sedanda ad ecclesiam perrexisset: voce infantis subito ambrosium episcopum clamante: ab omnibus tam arrianis quam catholicis pontifex eligitur. Quod ille audiens contra morem suum homines torqueri fecit: ut sic ab eius electione cessarent. Deinde profiteri philosophias volens quasi re christianis suspectas: dum non permissus esset publicas meretrices ad se ingredi fecit: populoque magis acclamante: peccatum tuum super nos: noctu aufugit. Et dum se tricenum ire putaret: mane ad portam romanam ciuitatis se repperit. Interim missa electione ad valentianum imperatorem eam approbavit: gaudens quod iudices a se directi ad sacerdotium peterentur. Ambrosius non in possessione leontij latuit. Sed relatione imperatoris veniente producitur. Et quibus multum renitens: tandem electioni consentire compellitur. Et cum adhuc esset cathecuminus baptizatur: et octavo die in episcopum consecratur. Qui cum post annos quatuor romam venisset matre defuncta: et germana

mannum eius osculareretur subridens dixit in se iam impletum: quod puer vaticinatus fuerat. Tunc etiam paralyticam in thero cubantem: solo vestimenti eius contractu: sanas effecit. Sed et contra voluntatem iustine imperatricis arriane catholicum in episcopum promouisset multas ab ea infidias et persecutiones passus est: adeo ut etiam una ex virginibus arrianorum: ut cum ad reliquas cedendum traheret: ipsum per pallium cepisset: quam die sequenti ambrosius morte defuncta subita honorifice sepeliuit gratiam pro contumelia rependens. Rediensque mediolanum ad suggestionem anguste multi sibi calumiantur: et multas iniurias patitur. Quod dum in exilium mittendus putaretur: et quidam vicinus quadrigam ad eum exportandum parasset iusto dei iudicio anno vertente ipse in eadem carruca in exilium missus est. Cum aurez plures obsessi a demonibus se ab ambrosio torqueri dicerent et iustina cum arrianis ambrosio imponerent: quod pecunia compararet qui se ab immundis spiritibus torqueri assererent: subito vnus ex illis demone oppressus clamabat quod vrinam qui non credunt ambrosio ut ipse torqueretur: quem ceteri arriani in piscinam necauerunt. Vereticus quidam inuocabilis: dum predicante episcopo vidit angelum ad aures eius loquentem conuersus est: et fidem quam persequebatur: defendebat. Quidam magus: qui demones ad eum cedendum inuocabat: audiuit ab eis: quod nec ad fores eius appropinquare persumerent: quonia ignis de domo eius exibat: qui etiam eos longe positos cruciabat. Quodam demoniaco mediolanum intrante: demon ex illo exiens alium ex vrbe egredientem inuasit: dicens quod ambrosium timebat: et ob id vrbem ingredi formidabat. Dum quidam ad preces anguste eum noctu volens gladio percutere brachium eleuasset: subito manus eius exaruit. Cum apud thesifalicam ex seditione populus iudices lapidasset: iratus theodosius imperator omnes thesifalonicenses perimi iussit: nocentes ab innocentibus non secernens. Et cum mediolanum venisset volens intrare ecclesiam ab ambrosio prohibetur: et de tanto scelere audacius increpatur. Qui cum dauid homicida et adulter alium legasset: audiuit ab eo: quod quem allegauerat delinquentem imitarietur et penitentem. Et a doctore sancto suavis publica agere penitentiam non est dedignatus. Quis penitentia peracta die pasche pro comunione sumenda cancellos ecclesie intrasset: ambrosius eum extra chorum repulit: dicens locum illi clericis assignatum: et quod purpura facit impatores non sacerdotes: cui imperator humiliter obediuit: et reuerens constantinopolim: dum in ecclesia extra cancellos maneret inuitatus a patriarcha intraret: miratus ait: se vnquam vidisse ambrosium sacerdotem. Dum ad pa-